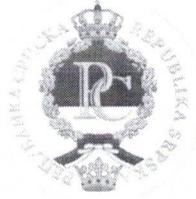

РЕПУБЛИКА СРПСКА
КОМИСИЈА ЗА
ЖАЛБЕ

REPUBLIKA SRPSKA
KOMISIJA ZA
ŽALBE

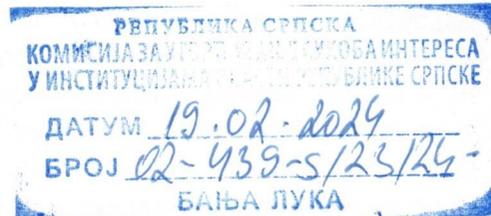
Војводе Момчила бр.5 П.П. 1, 78 000 Бања Лука
телефон/факс: +387 (0)51 310 888, Е-пошта: info@komisijazazalbers.org

Број: 01-10-6/24

Дана: 16.02.2024. године

На основу члана 17. став (5) Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 73/08 и 52/14), члана 1., 18., и 21. Пословника о организацији и раду Комисије за жалбе („Службени гласник Републике Српске“, број: 02/23), члана 224. став (2) и (3) и члана 225. Закона о општем управном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број: 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18), рјешавајући по жалби Мирослава Грујичића, одборника у Скупштини општине Сребреница, изјављеној против Рјешења Републичке комисије за утврђивање сукоба интереса у органима власти Републике Српске, број: 02-439-С/23-12, О.С. од 27.12.2023. године, Комисија за жалбе на 25. сједници одржаној дана 16.02.2024. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се жалба Мирослава Грујичића, одборника у Скупштини општине Сребреница против Рјешења Републичке комисије за утврђивање сукоба интереса у органима власти Републике Српске, број: 02-439-С/23-12, О.С. од 27.12.2023. године као неоснована.

Образложење

Републичка комисија за утврђивање сукоба интереса у органима власти Републике Српске је Рјешењем број: 02-439-С/23-12, О.С. од 27.12.2023. године, утврдила да се Мирослав Грујичић, одборник у Скупштини општине Сребреница налази у сукобу интереса. У образложењу одлуке се наводи следеће: да је дана 23.05.2023. године запримила иницијативу за утврђивање постојања сукоба интереса у којој се наводи да је Мирослав Грујичић одборник у Скупштини општине Сребреница и има закључене уговоре са општином Сребреница за превоз ученика у вриједности од преко 260,000 КМ годишње; да је дана 20.10.2023. године донијела Одлуку о покретању поступка за утврђивања сукоба интереса, те да је именованом доставила иницијативу на изјашњење; да се у изјашњењу наводи да је тачно да привредно друштво чији је он власник закључује уговоре за превоз ученика са општином Сребреница, али да је био расписан јавни тендер на који се није пријавило нити једно друго правно лице, те да приликом гласања на сједницама скупштине када се одлучивало о издвајању средстава за превоз ученика није гласао односно, био је уздржан;

Првостепена комисија је током поступка прикупила доказе релевантне за рјешење овог предмета, те је увидом у исте утврдила да је привредно друштво „МИМО-ГМ, д.о.о. Сребреница закључивало правне послове са општином Сребреница и да је на основу тих послова општина Сребреница исплатила овом привредном друштву 115.763,50 КМ током 2022. године и 196.024,43 КМ током 2023. године, те да су сви уговори сукцесивно закључени и чине један кохерентан правни посао који премашује границу од 30.000 КМ. У образложењу своје одлуке првостепена комисија се позвала на одредбе чланова 1. став (1), члана 2, члана 3., члана 4. члана 6. став (1), члана 10. Закона, те у коначници навела да ће коначно Рјешење након протјека 30 дана од дана достављања доставити надлежном органу на поступање, а како би тај орган предузео мјере прописане члановима 18. и 20. Закона.

Против наведеног Рјешења Мирослав Грујичић је путем Републичке комисије за утврђивање сукоба интереса у органима власти Републике Српске благовремено изјавио жалбу Комисији за жалбе, коју је Комисија за жалбе запримила дана 18.01.2024. године и у којој наводи следеће: да је првостепена Комисија погрешно и непотпуно утврдила чињенично стање, те уско и на његову штету тумачила позитивне одредбе Закона; да је приликом оснивања привредног друштва уложен капитал у износу од само 1.00 КМ као оснивачки капитал друштва, а што је у складу са Законом о привредним друштвима и Одлуком о оснивању друштва којим је прописан минимум оснивачког капитала за оснивање и рад привредног друштва; да није било никаквих повећања основног капитала друштва и да све што је у свом пословању привредно друштво стекло и привредило представља обртна средства која су уредно књижена у књиговодственој евиденцији и приказана у пословном билансу; именовани даље наводи да никад није учествовао и гласао на сједници СО Сребреница када се доносила било која одлука везана за пословање поменутог привредног друштва; да су сви уговори везани за превоз ученика закључени након провођења поступка јавног тендера, да ниједан није закључен на основу непосредне погодбе; да се ради о пословима које нико није хтио да прихвати, јер се на тендер није јавио ниједан други превозник, пошто се није радило о профитабилним пословима, те да се нико није жалио након закључивања уговора. Даље наводи да свој приватни интерес није стављао испред јавног и да није користио статус одборника као предност за њега или његову породицу нити је утицао на било кога из извршне власти да би добио посао и стекао неке привилегије; да се случај сукоба интереса не би могао толико објективизирати, те да би се морали узети у обзир сви пратећи елементи и фактори који укупно говоре у прилог томе да нема сукоба интереса, нити забрањених облика дјеловања из Закона. У коначници наводи да је новембру прошле године донио Одлуку којом је именовано друго лице за директора привредног друштва, а поступак за регистрацију насталих промјена код привредног суда је у току, а којим је испунио захтјеве из побијаног рјешења и да се њиме отклањају посљедице из члана 18 и 20. Закона, те предлаже да Комисија за жалбе усвоји жалбу, поништи Рјешење првостепене комисије у цјелости, врати предмет на поновни поступак или да сама преиначи побијано рјешење.

Жалба је неоснована.

Испитујући ожалбено рјешење, Комисија за жалбе налази да је првостепена комисија правилно утврдила чињенично стање и правилно примјенила материјални пропис, те је одлучила да жалбу одбије као неосновану, из следећих разлога:

Наиме, Закон, почев од члана 5. таксативно прописује забране које избрани представник мора поштовати да се не би нашао у сукобу интереса. У својим одредбама јасно и недвосмислено предвиђа радње изабраних представника, носиоца извршних функција и савјетника у обављању јавних функција, чијим вршењем долази до сукоба интереса.

Првостепена комисија је у поступку неспорно утврдила да је Мирослав Грујичић био одборник Скупштине општине Сребреница у мандату од 2016.-2020. године као и у актуелном мандату који тече од 2020. године, те да истовремено са том функцијом обавља и функцију директора привредног сруштва „МИМО-ГМ“ д.о.о. Сребреница које је закључивало правне послове са општином Сребреница на основу којих послова је општина исплатила овом привредном друштву 115.763,50 КМ током 2022. године и 196.024,43 КМ током 2023. године, а што именовани није ни спорио у свом изјашњењу о инцијативи нити у поднесено жалби.

Чланом 6. став (1) Закона прописано је да: *изабрани представници, носиоци извршних функција и савјетници не могу у вријеме док врше јавну функцију и 3 мјесеца након престанка јавне функције, бити чланови управних одбора, надзорних одбора или директори привредних друштава: а) у које су улагали капитал у период 4 године прије преузимања јавне функције коју врше и б) који послују са органом власти Републике или јединице локалне самоуправе у вријеме док избрани представници, носиоци извршних функција и савјетници врше јавне функције и ако је вриједност уговора или посла већа од 30.000 КМ.*

Одредба члана 3. став (1) Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске прописује принципе дјеловања на следећи начин: *„Изабрани представници, носиоци извршних функција и савјетници, у обављању јавне функције, дужни су понашати се свјесно и одговорно, законито, непристрасно и часно, придржавати се принципа одговорности, поштења, савјесности, отворености и вјеродостојности, те придржавати се етике позива и функције коју обављају“.*

Комисија за жалбе налази да је незаконито понашање одборника Мирослава Грујичића садржано у чињеници да је именовани одборник у Скупштини општине Сребреница од 2020. године, а истовремено је директор привредног друштва „МИМО-ГМ“ д.о.о. Сребреница које у периоду 2022. и 2023. године закључивало уговоре са Општином Сребреница у износу већем од 30.000 КМ, те је тиме повриједио члан 6. став (1) тачка (б) Закона која прописује неспојивост у односу на привредна друштва, те свјесно прекршио принципе дјеловања изабраног представника, које прописује члан 3. став (1) Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске, а што га је довело у сукоб интереса.

Неосновани су наводи жалиоца да се постојања сукоба интереса не може објективизирати и да за утврђивање постојања истог није довољна сама чињеница да је именовани одборник и да је привредно друштво чији је он директор имао закључен уговор са општином. Наиме, чланом 2. став (1) Закона прописано је да: *сукоб интереса постоји у ситуацијама у којима избрани представник, носилац извршне функције или савјетник има приватни интерес који је такав да може утицати или изгледа да може утицати на непристрасно и објективно вршење његове дужности.* Дакле, из наведеног произилази да се неприхватљивим не сматра само очигледно стављање

приватног интереса изнад јавног, него и оно понашање које такво да изгледа да може утицати на непристрасно и објективно вршење дужности изабраног представника.

Надаље, Закон је одредбом члана 6., посебно, јасно и недвосмислено прописао шта подразумјева неспојивост у односу на привредна друштва, те је потпуно ирелевантна чињеница и наводи жалиоца да су Уговори закључивани након провођења поступка јавног тендера, а не на основу непосредне погодбе, да се не ради о профитабилним пословима, да није било других учесника на јавном тендеру, да се нико није жалио након закључивања уговора, те да није било утицаја да се добије конкретан посао.

У свом изјашњењу жалилац није спорио да ради на поменутиим функцијама истовремено, а што су одлучне чињенице у конкретном случају, будући да су те двије функције неспојиве. Првостепена Комисија је у току поступка прикупила неопходне доказе ради утврђивање вриједности закључених уговора привредног друштва чији је директор именовани и општине Сребреница, будући да је Закон поставио границу вриједности уговора до 30.000 КМ, а из којих доказа је неспорно утврђено да је вриједност закључиваних уговора изнад поменуте законске границе.

У коначници, у складу са свим наведеним, Комисија за жалбе налази да се Мирослав Грујичић налази у сукобу интереса по основу неспојивости функција, јер је директор привредног друштва које послује са јединицом локалне самоуправе у вријеме док обавља функцију одборника Скупштине општине Сребреница, те вриједност уговора и посла закљученог са општином Сребреница прелази износ од 30.000 КМ што је супротно члану 6. став (1), тачка (б) Закона, а чиме су повријеђени и принципи дјеловања изабраног представника, које прописује члан 3. став (1) Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске.

Имајући у виду напријед изнесено, цијенећи све жалбене наводе, осим оних који не би утицали на другачије рјешење ове правне ствари, Комисија за жалбе је одлучила као у диспозитиву овог рјешења.

ПРАВНА ПОУКА: Ово рјешење је коначно и против истог није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор подношењем тужбе Окружном суду у Бањој Луци у року од 30 дана од дана пријема рјешења.

ДОСТАВЉЕНО:

1. Станкама, путем првостепеног органа 2х,
2. Републичкој комисији за утврђивање сукоба интереса у органима власти Републике Српске 2х,
3. Спис Комисије за жалбе,
4. Материјал сједнице,
5. а/а.

**ПРЕДСЈЕДНИК
КОМИСИЈЕ ЗА ЖАЛБЕ**

Ранко Карапетровић, дипл. правник